

02370/06/3103

Helsingin hallinto-oikeudelle

Tyytymättömänä Helsingin kaupunginvaltuuston 15. päivänä helmikuuta 2006 pöytäkirjan asiassa nro 14 koskien Vartiokylän kortteleiden nro 45056 ja 45069 sekä virkistys- ym. alueiden (jäljempänä Myllypuron liikuntapuisto) asemakaavan muuttamista (nro 11420) ja asiassa nro 15 koskien Vartiokylän korttelin nro 45100 sekä puisto- ym. alueiden (jäljempänä Myllypuron puinen kaupunkikylä) asemakaavan muuttamista (nro 11425) tekemään päätökseen, esitän muutoksen saamiseksi sanottuun päätökseen seuraavaa:

Myllypuron liikuntapuiston ja puisen kaupunkikylän rakentaminen ei täytä alueiden käytön suunnittelun tavoitteita.

Pyydän kunnioittavasti, että hallinto-oikeus tutustuisi jäljempänä esittämiini yksityiskohtaisiin perusteluihin ja kumoaisi valituksenalaisen päätöksen.

HELSINGIN HALLINTO-OIKEUS	
24 -03- 2006	
Jätti	<i>allekirjoittaja</i>
Liitt.	Valtak.

24 -03- 2006

Jätti.....
Liitt.....Valtak.....

Myllypuron liikuntapuisto

Aiturinraitti

Aiturinraitti Jalkapallohallin (tontti 45560) ja metroradan välissä on pimeä ja kapea ränni puutteellisilla näkemillä.

Myllypuron puukaupunki

Julkinen liikenne

Julkista liikennettä vieroksuviien pientaloasukkaiden asuttaminen suunnitellun Jokeri-linjan pysäkin läheisyyteen ei edistä nopean ja yksityisautolle kilpailukykyisen raideliikenteen aikaansaamista itä-länsi suunnassa. Joukkoliikenteelle myönteinen kerrostaloasutus edistäisi myös Roihuvuoren met-roaseman rakentamista.

Kevyt liikenne: polkupyöräliikenne

Asuinalue rakennetaan olemassa olevan virkistysalueen päälle ja se tuhoaa tai katkaisee alueella olevat kevyen liikenteen reitit. Jotta menetys pyöräilijöille ja jalankulkijoille olisi mahdollisimman vähäinen, tulee muutokset kompensoida hyvällä suunnittelulla ja toteutuksella. Nyt suunnittelijoilta on unohtunut alueen nykyisten käyttäjien tarpeet.

Ratasmyllyntie

Ratasmyllyntien pyöräilyyn ajatellut reitit ovat epäyhtenäisiä ollen välillä yhdistettyjä kävely- ja pyöräteitä ja välillä tonttikatuja. Pyöräilijä joutuu siirtymään ajoradalla ja siltä pois ollen molemmissa tilanteissa väistämisvelvollinen ajoradan muihin ajoneuvoihin nähden. Kapealle kadulla on myös pysäköintipaikkoja yms.. Ratkaisu haittaa pyöräilyä.

Tien risteyksissä on liian pienet näkemäalueet kevyen liikenteen väylällä.

Länsipuolen pyörätie ylittää Kauppamyllyntien kaukana risteyksessä. Pohjoisesta tulevan pyöräilijän mahdollisuudet nähdä takaa tuleva (kiertotilasta poistunut) autoilija on olematon. Erotuskaista on myös aivan liian kapea, jotta risteyksissä pyöräilijä mahtuisi ensin kääntymään ja sitten vasta tarkkailemaan oikealta ja vasemmalta tulevaa risteävää liikennettä, myös kaarteet ovat polkupyörälle liian jyrkät.

Etelässä Ratasmyllyntien pyörätiet päättyvät täysin hallitsemattomasti, eikä tilaa turvalliselle siirtymiselle ajoradalta tai ajoradalle ole.

Kauppamyllyntie

Kauppamyllyn- ja Viilarintien risteyksessä Viilarintien pyörätiellä on puutteelliset näkymät. Risteuksen pohjoispuolella oleva kallion peittää näkemät Kauppamyllyntien suuntaan.

"Puropolku"

Nykyinen kevyen liikenteen väylä Samoilijanpolulta Ratasmyllyntielle (Puropolku) katkeaa muut-tuen Ryynimyllynkaduksi. Väylän päättäminen Mamsellimyllynkadun suoralle on kevyen liikenteen kannalta vaarallinen, sillä moottoriajoneuvojen nopeudet suoralla voivat olla korkeat. Lisäksi väylä laskee jyrkästi ajoradalle. Tämä aiheuttaa pyöräilijälle, etenkin liukkailla, pyörän hallintaongelmia ja saattaa houkutella lapsia mäenlaskuun. Myös reitin jatko on epäselvä.

Näin maallikon mielestä on parempi, jos väylä linjataan kulkemaan Myllyväenaukion läpi ja edelleen Myllyväenkadun pyörätielle ja Mamsellinmyllynkatu Ryynimyllyn- ja Myllyväenkadun välillä suljetaan läpiajolta. Tällöin myös toinen kaavan katkaisema kevyen liikenteen yhteys eli yhteys

tonttien 45563 ja 45564 välistä ulkoilureitille on helposti löydettävissä. Tämä tekee kevyen liikenteen verkosta selkeän helpottaen suunnistusta sekä parantaa turvallisuutta.

Samoilijanpolku

Samoilijanpolun ja Myllyväenpolun risteyksessä on puutteelliset näkymät, etenkin kun otetaan huomioon Samoilijanpolun mäen jyrkkyys (arviolta 7%).

Virkistyskäyttö

Samoilijanpolku

Samoilijanpolku on Helsingin pääulkoilu- ja pääpyöräilyreitti sekä seudullinen ulkoilureitti. Asutuksen ulottaminen reitille saakka latistaa sen tavanomaiseksi pyörätieksi katuympäristössä tosin liikkuvat autot puuttuvat viereltä. Jo nyt osuus Itäväylän ylityksestä Viikintien ylitykseen kulkee pääosin rakennusten keskellä. Ainoa metsäosuus, ulkoilutie virkistysympäristössä, jää kaavan asutuksen alle ja koko alueen metsäluonnon tulevaisuus vaarantuu.

Helsingissä 24. maaliskuuta 2006

XX
.....
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Helsingin kaupungista

Yhteystiedot

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tätä toista - kaupunkimetsävaihtoehtoa - asemakaavasuunnittelijat eivät ole lainkaan vakavissaan halunneet tutkia ja esittää. Väitän, että suoritettut tutkimukset ja alueeseen liittyvät alustavat ympäristövaikutusten kartoitukset on suoritettu puukylähankkeen edistämisen näkökulmasta, ja laaja luontoarvoja ja metsää puolustava näkemys on sivuutettu, vähätelty ja ohitettu kaavan valmisteluvaiheessa.

Näyttää siltä, että alueen kaavoituksessa on keskenään kaksi keskenään erityyppistä paradigmaa, toinen on hieno, kaupunkimetsän perustamista alueelle esittävä näkemys ja viheralueen turvaava lähestymistapa, mitä vastassa on asemakaavaan muutettu, vastustamani puukylähanke. Sen toteutuessa ei käytännössä mitenkään voi metsää kokonaisuutena säästää, mikäli kaavaa ei kumota ja esitellä uudelleen.

Uusi maa -ja rakennuslakihan on hengeltään asukasosallisuutta vahvasti kannustava, kansalaisyhteiskuntaa edistävä työkalu – ja on tärkeää, että lain henki myös käytännössä toteutuu. Siinä prosessissa asukkaita on kuunneltava.

*

MRL 12§ : n mukaiset rakentamisen ohjauksen tavoitteet eivät ole riittävästi toteutuneet ja asemakaava on MRL:n vastainen.

Viheryhteystarpeen säilyttämisen merkitys kaupunkiluonnolle ja eläimistöille sekä asukkaille on tärkeää. Viheryhteysvyöhykkeestä muistuttaa myös Helsingin Luonnonsuojeluyhdistys:
Lainaus Helsingin Luonnonsuojeluyhdistyksen(Helsy) muistutuksesta
5.9.2005 (www.sll.fi/yhdistykset/helsy):

”...Alueen rakentaminen asemakaavaehdotuksen mukaisesti kaventaa Viikin ja Mustapuron välisen viheryhteyden riittämättömäksi luonnon monimuotoisuuden ja eliöstön liikkuvuuden kannalta. Alueelle on maakuntahallituksen hyväksymässä uudenmaan maakuntakaavassa merkitty viheryhteystarve. Lisäksi Helsingin Yleiskaava 2002:n vaikutusarvioselvityksessä kannustetaan viheryhteyden säilyttämispyrkimykseen tarkemmassa kaavoituksessa...”

*

Asemakaava ei täytä MRL 9§:n mukaista osallistumis -ja arviointisuunnitelmaa, sillä oikeusvaikutuksia ei ole riittävässä mitassa – vaan päinvastoin – liian suppeasti, pintapuolisesti ja lyhytnäköisesti – tutkittu. Tässä on nähdäkseni menettelyvirhe. Ympäristön kulttuuri- ja luontovaikutuksia ei ole mielestäni tutkittu riittävän laajasti, sillä vuorovaikutteisuuden avulla kaavoitusprosessiin oltaisiin voitu tuoda todella aivan uutta potentiaalia. Asukkaiden osaamista sekä vivahteikkaita ja tärkeitä huomioita – sitoutumisen ilmauksia omaan asuinympäristöönsä ja sen kehittämiseen - olisi tullut huomioida.

Metsää puolustava, laaja kansalaisliike adresseineen ja mediajulkisuuden kautta saavutettu valtakunnallinen havahtuminen pääkaupunkiseudun uhattuihin viheralueisiin, myös Myllypuron metsän osalta, on saanut tunnustusta ja näkyvyyttä, mutta sillä ei ole ollut riittävästi ja syvällisesti, mm. ekologisia tarpeita huomioivaa merkitystä kaavassa. Totean, että Helsingin kaupunkisuunnittelulautakunta ei valitettavasti ole alkuunkaan riittävästi perehtynyt alueen

ekologiaan syvästi. Eikä valitettavasti kaupunginvaltuustokaan! Nähdäkseni kaupungin päätöksenteon taustalla ei ole ollut riittävää luonnonarvojen tuntemusta. Vaadin jatkotutkimuksia, esim, professori Liisa Tyrväisen lausuntoa alueen ekologiasta.

Ulkoilutien uusi linjaus asemaakaavassa tuo tien liian lähelle Myllypadontie 5:n tontin rajaa. Alikulikutunneli betonirakenteineen on täysin tarpeeton. Louhintatyöt ja hirvittävä meteli ja barbaarinen vanhojen upeiden kallioiden täystuho ja maiseman tarveleminen sekä räjäytykset kodin ja ateljeen välittömässä läheisyydessä ovat sietämätön kulttuuriskandaali.

Vaadin että viheryhteysvyöhykettä ei yhtään enää kavenneta.

Pykälien MRL54§, MRL 9§, MRL 12§ perusteella, kaava tulee kumota lainvastaisena. Kaavan vaikutusten arvioiminen asemakaavaa laadittaessa, (MRL 9§), ja osallistumis- ja arviointisuunnitelma on riittämätön. Asemakaavassa on tapahtumassa viheralueiden osalta suuri erehdys ja samalla virhe kaupunkisuunnittelussa. Katson velvollisuudekseni alueella työskentelevänä taiteilijana tuoda esiin muutוסvaatimukseni. Asemakaava tulee kumota.

Lopputoteamuksena huomautan, että koska LsL 49§ kieltää hävittämästä lepakoiden lisääntymis ja levähdyspaikkoja , pyydän lisätutkimuksia siitä, että tätä myös noudatetaan.

XX
XXXXXXXXXXXX

Kuvataiteilija,
Diplôme Supérieur d'Art Plastique DSAP, taiteen maisteri TaM

LIITTEET:

Päätös, johon haetaan muutosta:

-Pöytäkirjanote / Helsingin kaupunginvaltuusto 15/2/06 (=56§ vartiokylän korttelin nro 45 100 sekä puisto-ym.alueiden (Myllypuron puinen kaupunkikylä) asemakaavan muuttaminen (nro 11 425)
KHS 2005-1535/esityslistan asia Kaj/15

pöytäkirjanotteen mukaan valitusaika päättyy 24.3.06

Q420/06/4103

27.3.2006 VALITUS KAUPUNGINVALTUUSTON PÄÄTÖKSESTÄ

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HELSINGIN HALLINTO-OIKEUS

HELSINGIN HALLINTO-OIKEUS	
27 -03- 2006	
Jätti	ALLEKIRJ.
Liitt.	Valtak.

Asia: Valitus kaupunginvaltuuston päätöksestä 15.2. 2006 hyväksyä Vartiokylän korttelin nro 45100 sekä puisto- ym. alueiden (Myllypuron puinen kaupunkikylä) asemakaavan muuttaminen (nro 11425). Khs 2005-1535 esityslistan asia Kaj/15.

Pyydämme että hallinto-oikeus kumoaa laittomana kaupunginvaltuuston päätöksen hyväksyä asemakaavan muuttaminen ja että kaava palautetaan uudelleen valmisteltavaksi.

Perustelut

Vartiokylän korttelin nro 45100 sekä puisto- ym. alueiden (Myllypuron puinen kaupunkikylä) asemakaavan muuttaminen (nro 11425) on monella tapaa perustuslain (2§, 6§, 20§) julkisuuslain (20§) sekä maankäyttö- ja rakennuslain (5§, 54§, 9§) vastainen.

Kohta 1. 1

Perustuslaki edellyttää sen turvaamista, että jokaisella on oikeus terveelliseen ympäristöön ja mahdollisuus vaikuttaa elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon.

Kaava-alueella sijaitseva metsä suojaa Myllypuron asukkaita pölyltä, liikenteen päästöiltä sekä tasoittaa talven viimoja ja kesän helteitä. Myllypuron asukkaat arvostavat mahdollisuutta seurata luonnon elämää, metsä tuo elämäämme tasapainoa ja mielenrauhaa. Myllypuron n. 35 ha:n metsässä on yhä oikean metsän tuntu, tuoksu ja

mahdollisuus kokea rauhaa ja hiljaisuutta, asioita, joihin asukkaat perustavat hyvinvointiaan ja joiden perusteella he valitsevat asuinpaikkansa. Kaupungin viheralueiden arvoa ja merkityksiä asukkaille on tutkinut prof. Liisa Tyrväisen työryhmä Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=66001&lan=fi> ja HS 16.9.2005.

Metsässä on useita valaistuja kävelyteitä, hiihtolatuja, pulkkamäki sekä metsäpolkuja. Myllypurossa kerrostaloalueen kävelytiet johtavat metsään, jossa ne jatkuvat ulkoiluteinä. Päivittäin sadat asukkaat käyttävät ulkoiluteitä työ- ja koulumatkoilla. Ympäristölautakunta on päättänyt 28.9.2004 (3§ 341), että "hyvän ja vetovoimaisen ulkoiluympäristön menettämällä saattaa olla arvaamattoman kalliit seuraukset sekä asukkaille että sosiaali- ja terveyshallinnon aloille." Kaupunginhallitus ja kaupunginvaltuusto olivat samaa mieltä. (Kaupunginhallitus 2004. Matti Enrothin ja 6 muun valtuutetun aloite tuottotavoitteiden asettamisesta metsille; 22.11.2004 2004-1224 1412§. Kaupunginvaltuusto 2004. Matti Enrothin ja 6 muun valtuutetun aloite tuottotavoitteiden asettamisesta metsille; 1.12.2004 300§ sekä HU 8.12.2004).

Asemakaavan muuttaminen hävittäisi Myllypuron metsän ja sen terveysvaikutukset. Myllypurolaisten ja lähialueen asukkaiden oikeus terveelliseen ympäristöön heikkenisi ja päätös tulisi siksi kumota lainvastaisena.

Kohta 1.2.

Uusi maankäyttö- ja rakennuslaki antaa kaavoittajalle entistä vapaammat kädet kaavoittaa asuntoja kaupunkien viheralueille. Helsingin yleiskaavassa 2002 useat tärkeät virkistys- ja luontoalueet onkin merkitty asuntorakentamiselle, mm. Myllypuron metsä. Samanaikaisesti uusi maankäyttö- ja rakennuslaki korostaa kuntalaisten osallistumista ja vuorovaikutusta. Asukkaat halusivat osallistua elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon ja vaativat metsän säilyttämistä virkistyskäytössä jo yleiskaavaa 2002 valmisteltaessa. Asukkaiden vaatimusta ei huomioitu asemakaavan suunnittelussa eikä Myllypuron puisen kaupunkikylän arkkitehtuurikilpailussa.

Kaupunginvaltuuston esityslistalla mainituissa asukastilaisuuksissa 1998 – 2005 asukkaat vastustivat heille tärkeän metsän hävittämistä puisen kaupunkikylän tieltä. Esittelijä sanoo, että “Keskustelutilaisuuksissa esitetyt puheenvuorot ovat olleet joitakin mielipiteitä lukuun ottamatta pääsääntöisesti positiivisia [puisen kaupunkikylän rakentamista kannattavia]” ja että “Myllypurossa toimivien yhdistysten piirissä on pidetty pientaloalueen rakentamista hyvänä alueen palveluiden säilyttämiseksi ja parantamiseksi sekä Myllypuron imagon kohentamiseksi” (Helsingin kaupunginvaltuusto. KHN ehdotukset 4/2006 ss. 75-76). Kumpikaan esittelijän väitteistä ei ole totta.

Myllypurolaisista yhdistyksistä vain Lions Club Helsinki/Myllypuro ry. sekä Myllärinlaakson omakotiyhdistys (ent. Myllypuron omakotiyhdistys) kannattavat alueen rakentamista. Monissa yhdistyksissä asemakaavan muutos on herättänyt voimakasta vastustusta, useimmissa se on herättänyt voimakasta keskustelua.

Myllypuron metsän puolesta -liike on kerännyt kansalaisadressia metsän puolesta asemakaavaluonnoksen julkaisemisesta 1.11.2004 lähtien. 9.11.2005 mennessä kansalaisadressin allekirjoitti n. 3000 asukasta. Kansalaisadressia on kerätty pääasiassa Myllypuron kerrostaloalueella, jossa asukkaat ovat kirjoittaneet kansalaisadressiin nimensä jälkeen myös osoitteensa. Kansalaisadressi oli lisäksi esillä Itäkeskuksen kirjastossa ja Myllypuron lähiöasemalla asiaan liittyvine karttoineen sekä Herttoniemen kirjastossa. Yhdeksän kymmenestä henkilökohtaisesti tavoitetusta asukkaasta, jolta kysyttiin haluavatko he allekirjoittaa kansalaisadressin metsän puolesta allekirjoitti sen. Kansalaisadressin kerääjillä oli mukanaan karttoja suunnittelualueesta sekä kaupunkisuunnitteluviraston kaavoituskatsaus. Kansalaisadressin kerääjien saama tieto, että 90% asukkaista pitää metsää tärkeänä ja haluaa säilyttää sen on samansuuntainen prof. Liisa Tyrväisen työryhmän tulosten kanssa: suurin osa kaupunkilaisista pitää viheralueiden läheisyyttä tärkeänä ja arvostaa eniten luonnonvaraista maisemaa. Osallistumismenettely ei ole turvannut kansalaisten mahdollisuutta vaikuttaa asemakaavan suunnitteluun tai elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon, mikä ilmenee kansalaisadressin allekirjoittaneiden paljoudesta. Viranomaisten tulisikin selvittää mitä mieltä asukkaat ovat asemakaavan muutoksesta mahdollisimman pian.

Myllypuron metsän puolesta kerätty kansalaisadressi, asukkaiden mielipiteet, muistutukset ja yhteydenotot päättäjiin eivät ole muuttaneet kaavaa nimeksikään. Omakotialueen kolmen asukkaan vaatimuksesta kaavasta poistettiin omakotialueen lähelle ulottuvat pientalot. Kerrostaloalueen asukkaiden vaatimusta säilyttää heille tärkeä virkistysalue ei huomioitu missään määrin.

Julkinen valta ei ole turvannut Myllypuron ja Puotinharjun asukkaiden mahdollisuutta vaikuttaa elinympäristöönsä koskevaan päätöksentekoon, ja siksi valtuuston päätös, johon tämä valitus kohdistuu, tulisi kumota lainvastaisena.

Kohta 2.

Julkisuuslaki painottaa asioiden käsittelyn julkisuutta ja yksilön sekä yhteisön mahdollisuutta valvoa julkisen vallan käyttöä.

Kaavoittaja kielsi Myllypuron puisen kaupunkikylän asemakaavaehdotuksen esillä pitämisen Myllypuron lähiöasemalla, jossa se olisi ollut asukkaiden nähtävillä.

Asemakaavaehdotus oli esillä kaupunkisuunnitteluvirastossa, mutta siihen liittyvä selostusosa ei ollut asianmukaisesti nähtävillä. Myöskään alueen luontosuunnitelma (Eronen et al. 2005) ei ollut nähtävillä.

Kaupunginvaltuuston asemakaavapäätös tulee kumota, koska kaavoittajaviranomainen ei ole huolehtinut siitä, että keskeiset asiakirjat olisivat olleet asianosaisten helposti käytettävissä (20§) eikä asianosaisilla siten ole ollut mahdollisuutta muodostaa vapaasti mielipidettään eikä vaikuttaa julkisen vallan käyttöön ja valvoa oikeuksiaan ja etujaan ja on siten julkisuuslain vastainen. Myös maankäyttö- ja rakennuslaki (6§) edellyttää, että kaavoittajaviranomainen "tiedottaa kaavoituksesta sillä tavoin, että niillä, joita asia koskee, on mahdollisuus seurata kaavoitusta ja vaikuttaa siihen".

Kohta 3.

Myllypuron puisen kaupunkikylän kaava on monella tapaa maankäyttö- ja rakennuslain vastainen. Se ei täytä alueiden suunnittelun tavoitteita (5§) eikä asemakaavan sisältövaatimuksia (54§) eikä perustu riittäviin tutkimuksiin ja selvityksiin (9§).

5§:n 1: Myllypurossa on paljon iäkkäitä kaupunkilaisia, jotka ovat viihtyneet Myllypurossa vuosikymmenien ajan. Tutun metsämaiseman, muistojen paikan katoaminen kertaheitolla horjuttaa heidän turvallisuudentunnettaan. Myllypuron metsä, johon pääsee suoraan useimpien kerrostalojen ovelta kävellen, hiihtäen tai pyörätuolilla, on tärkeä ulkoilualue alueen iäkkäälle väestöryhmälle.

Myllypuron ja Itäkeskuksen koulut ja päiväkodit käyttävät metsää opetuksen liikuntatunneilla, ympäristöopissa jne. päivittäin. Jos lähimetsä katoaa, koulujen opetuksen taso kärsii ja lapset menettävät tilaisuuden saada hyviä kokemuksia luonnosta. Hyvät kokemukset luonnosta kasvattavat lasta tuntemaan vastuuta ympäristöstään. Myllypurossa asuu mielenterveyskuntoutujia, joille tutussa metsässä kävely on terapiamuoto.

Hengitysliitolla on metsän reunalla asuintalo, jonka asukkaille puhdas hengitysilma on erityisen tärkeä.

Myllypuron metsässä on runsaasti eri-ikäisiä ulkoilijoita viikonloppuisin. Myllypuron ja Puotinharjun kerrostalolähiöiden asukkaiden ei tarvitse ylittää ainoatakaan ajoväylää päästäkseen metsään. Alueen lapsiperheille lähimetsän katoaminen olisi korvaamaton menetys.

5 § 3: Asemakaavan muuttaminen ei tunnusta rakennetun ympäristön kauneutta.

Myllypuron ja Puotinharjun lähiöt ovat suurten kerrostalojen alueita, joiden keskelle on alkuperäisessä asemakaavassa jätetty laajahko metsäalue puistoksi – siitä nimi metsälähiö. Kaavoitusviranomaisen ei kunnioita alueen kulttuuriarvoja. Se on käyttänyt metsälähiö-nimeä halventavasti. Asukkaille metsälähiöllä on erilainen merkitys; metsä on tärkeä osa asukkaiden identiteettiä ja ylpeyden aihe.

5§ 4: Asemakaavan muuttaminen ei edistä luonnon monimuotoisuuden ja muiden luontoarvojen säilymistä, koska 2/3 metsästä jää asuntoalueen alle. Jäljelle jäävät

viheralueet ovat paljaita tai äkkijyrkkiä kallioita (mm. Korkeakallion puisto) tai entisen kaatopaikan valuma-alueella olevaa märkäpohjaista metsää. Vasta kaavan valmistelun viimeisessä vaiheessa ilmestyi kaupunkisuunnitteluviraston *Myllypuron purouoman ja luontoalueen yleissuunnitelma*, josta käy ilmi, että “nykyisten luonnonmetsien säilyttäminen sellaisenaan osana rakennettua ympäristöä on vaikeaa” ja että “ei ole mahdollista antaa yksiselitteistä vastausta siihen, haittaako rakennettujen alueiden sadevesien suora viemäroiminen korpipainanteeseen arvokkaan luontokohteen säilymistä” (Eronen et al. 2005,4). Kaavoittaja ei poistanut kaavasta 1. luokan arvokkaan luontokohteeseen suunniteltuja taloja Ympäristökeskuksen pyynnöstä huolimatta (Helsingin kaupunginvaltuusto. Kbn ehdotukset s. 74). Helsingin yliopiston luonnontieteellisen keskusmuseon amanuenssi Arto Kurton tekemän putkilokasviselvityksen mukaan kaavoituksen alle jäävässä arvokkaassa luontokohteessa kasvaa monia vaateliaita kasveja: “mm.purolitukka, lehtotähtimö, maariankämmekkä, mesimarja, tesma, koiranheisi, tuppisara, harajuuri, sukelitto ja näsiä (!). Upea ja laaja kokonaisuus.” (Rakennusvirasto 2001:28/Viherosasto).

5§5: Asemakaavan muuttaminen ei edistä ympäristönsuojelua ja ympäristöhaittojen ehkäisemistä. Viranomaisen osoitti piittaamattomuutta uhanalaisen kasvin, sääskenvalkun, säilymisestä kun puisen kaupunkikylän kaavasuunnittelualueella olevalla Korkeakallion alueella tehtiin vuosi sitten rajuja harvennushakkuita. Sääskenvalkun kasvualue peitettiin hakkuujätteillä, eikä kasvia ole sen jälkeen tavattu. Alueen lepakkopopulaatiota ei ole tutkittu riittävästi. Helsingin luonnonsuojeluyhdistyksen lepakkoretkellä 1.6.2005 tapasimme kaava-alueella kaksi lepakkoa, vaikka yö oli erittäin viileä. Lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty (LSL 49§).

Puisen kaupunkikylän rakentaminen ja siitä johtuva metsän hävittäminen aiheuttaisi ympäristöhaittoja, kun metsän antamat terveysvaikutukset menetettäisiin. 1500-2000 uutta asukasta toisi lisäksi useiden satojen autojen sekä takka- ja saunapuiden ja pihajätteen polton aiheuttamat pienhiukkaspäästöt.

Uudenmaan maakuntakaavassa merkitty viheryhteys menetettäisiin, kun nykyinen metsän levyinen viherkäytävä supistuisi vähimmillään 30 metriin. Jäljelle jäävälle viherkäytävälle on suunniteltu kevyen liikenteen väylä, jolloin viherkäytävä supistuisi olemattomiin. Helsingin luonnonsuojeluyhdistys muistuttaa, että "suunniteltu pientaloalue kaventaa Viikin ja Mustapuron välisen viheryhteyden riittämättömäksi luonnon monimuotoisuuden ja eliöstön liikkuvuuden kannalta" (Helsingin kaupunginvaltuusto. Khn ehdotukset 4/2006 s. 77).

5§7: Asemakaavan muuttaminen ei edistä yhdyskuntien toimivuutta ja hyvää rakentamista, sillä se heikentää kahta olemassa olevaa yhdyskuntaa; Myllypuron ja Puotinharjun kerrostalolähiöitä hävittämällä niiden tärkeän ulkoilualan.

Myllypuron puinen kaupunkikylä on puurakentamisteollisuuden pilottiprojekti, jonka laajuus ei perustu viisaalle varovaisuudelle, vaan nopean taloudellisen hyödyn tavoittelulle. Tiiviin puutalorakentamisen kokeilulla voi olla kallis hinta, kun paloturvallisuuskin on kokeilun kohteena. Puinen kaupunkikylä näyttää havainnekuvisa tasaiselta parakkialueelta, ei hyvän rakentamisen esimerkiltä.

5§10: Puinen kaupunkikylä sijaitsisi lähellä Itäkeskuksen ja Myllypuron palveluja. On silti epätodennäköistä, että kaavoituskoneiston alueelle kaipaamat "hyvät veronmaksajat" tulisivat viemään lapsiaan esittelijän mainitseman "huonon imagon" Myllypuron kouluihin ja päiväkoteihin. Lapsiperheiden muutto kalliille pientaloalueelle, jossa piha-alue on lähes olematon, on vain kaavoittajan toiveajattelua, ei realistinen odotus. Alueelle tulee omia kauppoja, joten Myllypuron kauppojen pysymistä alueella uusi asuinalue ei myöskään auta. Puinen kaupunkikylä on toiminnallisesti lähempänä Itäkeskusta kuin Myllypuroa, joten myllypurolaisten palvelujen saatavuutta uusi asuinalue ei paranna. Päinvastoin, myllypuroalaisilta ja puotinharjulaisilta viedään erittäin tärkeä kaupungin tuottama palvelu: ulkoilu- ja virkistysalue. Suunnittelun tavoite "Myllypuron palvelujen tukeminen" (Helsingin kaupunginvaltuusto. Khn ehdotukset 4/2006, s. 57) ei toteudu.

9§: Kaava ei perustu riittäviin tutkimuksiin ja selvityksiin. Alueen luontosuunnitelma ilmestyi vasta 8 vuotta kaavan suunnittelun aloittamisen jälkeen. Erosen et al. viestin arvokkaan luontokohteen todennäköisestä tuhoutumisesta rakentamisen seurauksena tulisi pysäyttää alueen kaavoitus. Suunnittelun tavoitteet: “alueen metsäluonnon säilyttäminen asuinaluetta ympäröivänä lähimetsänä” (Helsingin kaupunginvaltuusto. Khn ehdotukset 4/2006, s57) ei toteudu.

Alueen lepakkopopulaatiota ei ole tutkittu riittävästi.

Kaavoitusviranomaisen ei ole tutkinut asemakaavan muuttamisen sosiaalisia seurauksia. Myllypuron metsän puolesta -liike on tehnyt omaa asukastutkimustaan kysymällä asukailta mitä metsä heille merkitsee, ja yrittänyt välittää viestiä eteenpäin päättäjille: asemakaavan muuttaminen olisi sosiaalisesti kestämatöntä, kun asukkaat menettäisivät sen, mikä heille on alueella arvokkainta – metsän. Ilman lähiulkoilualuetta jäädessään asukkaat joutuisivat vetäytymään entistä enemmän neljän seinän sisään asuntoihinsa. Monet asukkaat kokevat metsän menetyksen uhan kaupunkikonsernin Myllypuroon kohdistaman “vihan” jatkumona: myrkkykaatopaikka; sairaalan lähtö; metsän lähtö.

Asemakaavan muutoksen suunnittelussa ei ole selvitetty kaavan vaikutusta koko sille alueelle, jolla kaavalla voidaan arvioida olevan olennaisia vaikutuksia: Myllypuron ja Puotinharjun kerrostalolähiöihin.

Myllypuron kerrostaloalueelle ja Roihupellon nykyiselle varikolle metsän viereen on tulossa n. 10000 uutta asukasta. Samaan aikaan asukkaiden mahdollisuudet virkistys- ja luontokokemuksiin vähenevät.

54§: Kaavoitettavalla alueella tai sen lähiympäristössä on oltava riittävästi puistoja tai muita lähivirkistykseen soveltuvia alueita.

Tiiviin pientaloalueen osoittaminen asemakaavan mukaiseen puistoon vaikuttaa kerrostaloalueen puiston määrään. Tätä näkökohtaa ei ole kaavoituksessa käsitelty eikä otettu huomioon. Kaava-alueen tulisi käsittää myös kerrostaloalue kokonaisarvion suorittamista varten. Silloin puisen kaupunkikylän mitoituksen suhteen voitaisiin tulla erilaisiin tuloksiin.

Lähteet:

Lauri Jääskeläinen ja Olavi Syrjänen 2003. *Maankäyttö- ja rakennuslaki selityksineen. Käytännön käsikirja*. Rakennustieto Oy, Helsinki.

Ympäristölautakunta 2004. Lausunto kaupunginhallitukselle Helsingin metsien tuottotavoitteiden asettamista koskevasta valtuustoaloitteesta; 28.9.2004 3§ 341.

Kaupunginhallitus 2004. Matti Enrothin ja 6 muun valtuutetun aloite tuottotavoitteiden asettamisesta metsille; 22.11.2004 2004-1224 1412§

Kaupunginvaltuusto 2004. Matti Enrothin ja 6 muun valtuutetun aloite tuottotavoitteiden asettamisesta metsille; 1.12.2004 300§

Matti Eronen et al. 2005. Myllypuron purouoman ja luontoalueen yleissuunnitelma. Moniste.

HS 16.9.2005. Vieraskynä. Liisa Tyrväinen.

HU 8.12.2004. Jukka Hämäläinen

Liitteet:

Liite 1. Helsingin kaupunginvaltuuston asiakirjat. Kaupunginhallituksen ehdotukset 4/2006.

Liite 2. Muistutus. xxxxxxxxxxxx 5.9.2005.

Liite 3. Helsingin kaupunginvaltuusto. Pöytäkirjanote 15.2.2006

Liitteet 4, 5, 6, 7. Myllypuron metsän puolesta –liikkeen kansalaisadressi

Liite 8. HU 8.12. 2004. Jukka Hämäläinen.

Liite 9. HS 16.9.2005. Vieraskynä. Liisa Tyrväinen.

02376/06/4/03

VALITUS

HELSINGIN HALLINTO-OIKEUS
24 -03- 2006
Jätti J. LUUKAS
Liitt. 12 KPL Valtak.

Helsinki
22.3.2006

Helsingin hallinto-oikeus
Ratapihantie 9
00520 Helsinki

Valittaja; (Myllypuron ateljeekylän, os. Myllypadontie 5 00920 Helsinki, asukkaiden puolesta):

XX
XX
XX
XX
XX

Prosessiosoite: XXX
XX

Helsingin Hallinto-oikeus.

Valittamme Helsingin kaupunginvaltuuston 15.2.2006 tekemästä päätöksestä muuttaa Myllypuron puista kaupunkikylää ja Myllypuron metsäaluetta koskevaa asemakaavaa (päättös nro 11 425).

Esitämme ehdottomana vaatimuksenamme, että kaupunginvaltuuston 15.2.2006 hyväksymä Myllypuron puista kaupunkikylää ja Myllypuron metsäaluetta koskeva asemakaava (päättös nro 11 425) kumotaan laittomana ja palautetaan uudelleen valmisteltavaksi ja esiteltäväksi Helsingin kaupunginvaltuustolle.

Perusteluiksi esitämme seuraavaa;

Asemakaava on maankäyttö -ja rakennuslain vastainen, koska sen sisältövaatimukset eivät täyty viheralueiden osalta. Myllypuron metsään puututaan asemakaavassa liian järeillä ympäristömuutoksilla. Metsään ollaan ahtamassa 1500-2000:n asukkaan puista kaupunkikylää, jolloin valtaosa nykyisestä kaupunkimetsästä kaadetaan rakentamisen vuoksi. Kaavassa alueen luontoarvot hävitetään. Sieltä tulevat puuttumaan **riittävät viheralueet.**

MRL 54§ mukaisesti vaadimme asukkaina ja osallisina, että kaava kumotaan, koska siitä koituvat haitat ja menetykset ovat alueen asukkaille kohtuuttomat. Viikki ei palvele lähiluontokohteena myllypurolaisia, Se ei sovi lähivirkistysalueeksi koska se on liian kaukana, 2-3 kilometrin päässä Myllypuron keskustasta. Myllypuron metsän tuhoaminen **hakkuilla on tuhansille Myllypuron asukkaille korvaamaton ympäristövahinko.** Lisäksi menetetään ulkoilualue.

Kaupunginvaltuuston hyväksymässä kaavassa on kolme kalliota jätetty ”viheralueiksi”, mutta ne eivät vaikeakulkuisuutensa vuoksi täytä viheralueelle asetettavia vaatimuksia. Nykyinen Myllypuron metsä on liikuntaesteetön. Kulkuyhteys sinne on hyvä kaikille alueen asukkaille. Myllypuron sairaalasta käsin tapahtuva pyörätuolipotilaiden ulkoilu on sen metsäteillä yleistä.

Asemakaava on lain vastainen myös, koska se ei takaa turvallista, terveellistä, viihtyisää, sosiaalisesti toimivaa ja eri väestöryhmien, lasten, vanhusten ja vammaisten tarpeet tyydyttävää elin -ja toimintaympäristöä.

Asukaskyselyn mukaan (n. 3000 nimen adressi) yhdeksälle kymmenestä metsä on asuinalueella keskeinen arvostuksen kohde.

Viheryhteystarve

Asemakaavan toteutuessa nykyisessä laajuudessaan, menettävät Myllypuron nykyiset asukkaat paitsi virkistys- ja ulkoilualueensa, myös rikkaan lähiluonnon.

Myllypuron metsässä viihtyvät tietääksemme myös mm. lepäkot, joiden lisääntymis -ja levähdyspaikkojen hävittäminen on kielletty (LsL 49§). Metsässä elävät myös palokärjet, haukat ja pöllöt. Kasvilajiston harvinaisuus on luonnonsuojelulaila suojeltu ja rauhoitettu **sääskenvalkku.**

Viheryhteystarpeen täyttäminen ja viheryhteyden säilyttäminen ovat merkityksellisiä kaupunkiluonnolle, eläimistölle sekä alueen asukkaille. Valituksessamme on kyse samasta viheryhteysvyöhykkeestä, josta Helsingin Luonnonsuojeluyhdistys muistuttaa: Lainaus Helsingin Luonnonsuojeluyhdistyksen (Helsy) muistutuksesta 5.9.2005(www.sll.fi/yhdistykset/helsy):
”...Alueen rakentaminen asemakaavaehdotuksen mukaisesti kaventaa Viikin ja Mustapuron välisen viheryhteyden riittämättömäksi luonnon monimuotoisuuden ja eliöstön liikkuvuuden kannalta. Alueelle on maakuntahallituksen hyväksymässä uudenmaan maakuntakaavassa merkitty viheryhteystarve. Lisäksi Helsingin Yleiskaava 2002:n vaikutusarvioselvityksessä kannustetaan tarkemmassa kaavoituksessa viheryhteyden säilyttämispyrkimykseen ...”

Mielestämme MRL 12§ : n mukaiset rakentamisen ohjauksen tavoitteet eivät ole riittävästi toteutuneet kaavassa.(Vrt. valituksemme liitteenä olevat useat muistutukset)

Myllypadontie 5:ssä sijaitsevan Myllypuron taiteilijakylän tontin ja puisen kaupunkikylän väliin jää alue, joka kuuluu viheryhteysvyöhykkeeseen). **Se turmellaan kaavassa karkeasti ja kaupungin omien viheraluesuunnitelmien vastaisesti.**

Nykyinen maaston muotoa myötäilevä ulkoilutie on kaupunginvaltuuston hyväksymässä kaavaehdotuksessa (/ asemakaavassa) linjattu menemään uutta reittiä ns. Myllylääninpolkuna nyt ratkaisevasti kapenevan viheryhteysvyöhykkeen / viherkäytävän) läpi ja keskellä. **Tämä edellyttää puiden kaatamista ulkoilutien tieltä. Kapeimmillaan n.30m:n levyisen viherkäytävän merkitys viheryhteysvyöhykkeenä katoaa täysin. Kts. siniset monisteet (15.2.06) sekä karttalehti, jossa on kuvattu ulkoilutien uusi linjaus.**

Ulkoilutien täysin turha uusi linjaus asemakaavassa tuo tien liian lähelle Myllypadontie 5:n tontin rajaa. Uusi ulkoilutie ja siihen liitetty alikulkusilta kulkisivat Ratasmyllyntien alitse ja kallion läpi. Alikulkutien rakentaminen aiheuttaa massiivisen raivaus -ja louhintatyön **viherkaistalla** ja tulee käytännössä hävittämään kaistalla olevan puuston.

Raivaus- ja räjäytystyöt tulevat aiheuttamaan pitkäaikaisia melu-, pöly- ja muita haittoja Myllypadontie 5:ssä sijaitsevan taiteilijakylän asukkaille. Rakennustyöt tuovat alukulkusillan betonirakenteet suoraan asuntojen ulko-ovien eteen. Silta tulee olemaan välittömästi oleskelutilojen ikkunoiden edessä ja heikentämään muutenkin monin tavoin asumisen laatua. Tapperin veljesten koskikamppailu muutaman kymmenen vuoden takaa, on tässä mielessä hyvin verrattavissa syntyneeseen kokonaisongelmaan. Monet kylän taiteilijat haluavat ja aikovat lähteä pois metsän ja työrauhan tuhoutuessa.

Ulkoilutien ja alikulkurampin rakentaminen heikentää myös asukasturvallisuutta. Alikulkutunneli rakennetaan (kartan mittakaavan perusteella) 20 m. päähän Myllypadontie 5:n tontin rajasta ja vain muutamaa metriä kauemmaksi ulko-ovista. Alikulkutunneli liian lähellä pihapiiriä on suoranainen turvallisuusriski. Valmisteluvaiheessa, kilpailun tulosta julistettaessa, meille väitettiin, että alikulkua ei edes saa laittaa 100 m. lähemmäksi asuntoja.

Kaavaratkaisu on lainvastainen, koska se vaikuttaa kohtuuttomalla tavalla taiteilijakylän asukkaiden asumiseen ja työntekoon (MRL 54§). Pysyvä haitta on niin merkittävä, että asukasmielipiteen olisi pitänyt olla ajallaan huomioituna kaavapäätöksessä. Koska näin ei ole tapahtunut ja kaavan sisältö -ja ympäristövaikutuksia ei ole tarpeellisessa määrin tutkittu ja selvitetty, pitää kaava kumota lakipykälien MRL 54§, MRL 9§ ja MRL 12§ perusteella.

Me asukkaat teimme myös alikulun haittavaikutuksista muistutuksia kaupunginhallitukselle ja kiinteistövirastolle, kaupunkisuunnitteluvirastolle ja kaupunkisuunnittelulautakunnalle. Niitä ei otettu huomioon. Muistutuksissamme todettiin m.m., että ulkoilutien kulku Ratasmyllyntien yli voisi tapahtua liikennevaloilla ohjattuna aivan hyvin nykyisessä paikassaan ja nykyisellä tavalla.

Riittämättömät selvitykset

Voidaan perustellusti todeta, että asemakaavaa laadittaessa ei ole mielestämme tehty ainakaan riittävästi MRL 9§:n mukaista osallistumis- ja arviointisuunnitelmaa. Kaavan oikeusvaikutuksia ei ole riittävässä mitassa tutkittu. Asiaa on käsitelty liian suppeasti. Tässä on nähdäksemme menettelyvirhe. Ympäristön kulttuuri- ja luontovaikutuksista ei ole (esitetty) mitään selvityksiä. Vuorovaikutteisuuden avulla kaavoitusprosessiin oltaisiin voitu tuoda aivan uutta potentiaalia. Asukkaiden osaamista, huomioita eikä sitoutumisen ilmauksia oman asuinympäristönsä kehittämiseen ole hyödynnetty.

Ellei Helsingin Kaupunginvaltuuston hyväksymää asemakaavaa kumota ja valmistella uudelleen, tuhannet asukkaat Myllypurossa ja lähialueilla ovat menettämässä lähimetsänsä ja ulkoilualueensa,. Nykyinen kaava on tuomassa pysyvän ympäristövaurion ja maisemahaitan ja on heikentämässä kaava-alueen naapurustossa olevien asukkaiden ja kaikkien muidenkin myllypurolaisten elämisen ja asumisen laatua.

Toteutuessaan asemakaava edustaa elinympäristön laadun sellaista merkityksellistä heikkenemistä, joka ei ole perusteltua ja on maankäyttö -ja rakennuslain vastaista.

